

גליליונות לעירון...
 ערוכה בידי נחמה ליבוביץ
 מנהלית עטרה
 מוסד תורה והסכלה למבוגרים ולצעיר
 הסדרות נסי מורחי באמריקה
 מחדורה מיוחדת כשביל החסדרות הציונית העולמית
 המחלקה לחנוך ולתרבות תורנית בצולה

דברים (תשי"ג) א - ס - י"ח

גליון זה הוא המטך גליון דברים תשי"ג. עין סם וצרכנו לטאלותינו.
 א. י. ג. חבו לכח אנטיים חכמים ונבונים וידועים להבטיכם.
 נתיי דית וידועים להבטיכם:

הגרי"ם (אומא בכתב והקבלה): בעלי חכמה, בעלי בינה, בעלי מדע.

- 1. מה החבדל בין סני הפרוטים?
- 2. מה אלץ את הגר"א לפרט קלא בדרך הרגילה?
- 3. הסבר בדברי רס"י (א) מי הוא זה "טבא למני"?
- 4. מה מובנו של "מעוטף בסליחו"?

פנטח בלולה ד"ה חבו לכח: לכל יאמרו כקרה ועדנו סמנה אנהביו וקרוביו
 מה חקטי ורצה בעל סמנה בלולה לתרץ?

3. טאלות ודיוקיים ברק"י:

1x) י"ד ד"ה ותענו אותי
 (א) מה קטה לוי?
 (ב) חסבר את חכסוי "חלטתח"
 (ג) למי מוסב חכסוי בדבריו "טונצטער עליוח"?

2x) י"ד " לעתוה
 (א) מה קטה לוי?
 (ב) היכן מציינו ברט"י קעומד על קטי זה במקום אחר?

3) ט"ו " ווצוה את שופטיכם
 (א) מקטה ר" עובדיה בר תנורא במרטו לרס"י:
 לכאורה קטה, סתרי פרט דה"י (ויקרא ו' - ב' ד"ה צו) אין צו אלא לטון זרוז, ולמה פירט בכאן לטון חמתנה - טחוא (לכאורה) ממש להיתך? יטב הקוטיה?

א) (ב) הרא"ח מקטה: לא ידעתי מי חכריהם (לחו"ל בספר) לפרט כן, ולמה לא יהיה "וצוה את שופטיכם" דבק עם "טמוע בין אחיכם וטפטתם צדק" חבא אחרי? נסה לענות לטאלתו ולהטביר אחאי יפרטו חז"ל ב"וצוה את שופטיכם" - דטילתא באפי נפטית היא?

ג. ס"ז חמע בין אחיכם וטפטתם צדק...
 סנהדרין ז' ע"ב: א"ר חנינא: אזהרה לבית דין שלא יטמע דברי בעל דין קדם שצוה בעל דין חבו, ואזהרה לבעל דין שלא יטעים דבריו לדיין קודם שיבוא בעל דין חבו. קרי ביה נמי "חמע בין אחיכם".

- 1. מהיכן במסוקנו למדו דין זה? (ביחור דיוק: מהיכן דיין קתי אזהרות אלו?)
- 2. הטבר טחו טעמו של דין זה?

ד. ס"ז חמע בין אחיכם וטפטתם צדק

אור החיים: חכונה היא טיהיו מתמידין לחמוע ולא יקוצו, ודבר זה יתחלק לכ' חלקים: א' : וואו יאמרו בעלי דינין: "עוד יס לנו לטעון, עוד יס לנו להוכיח" - לא יקוצו מדבריהם ומה גם יירבו להביא ראיות וחר ראיות ולא הועילו, לא יאמר הדיין: "טוב אין ראיה ואין טענה" - אלא "חמוע" בחסדרות, וחב' נטאם חטריחו עליהם בעלי הדין שלא יאמרו: "חרבה טורה טרחנו היום ואין לטמוע עוד טוען ונטען עד אחר זמן" - אלא חמוע באין חטט, וכאן נצטוו על דקדוק ענוי הדין.
 עוד ירצה לחזוירם להתחכם מתוך הדברים הנאמרים בין חטוענים לחכיר אמרות הענין, והגם טע"פ הטענות יזכה האחד ויתחיליב חטני - אם ניכרחה מתוך סדר דבריהם ומעקמת טעמיהם חתך מה חנתחייב אין לדיין אלא מה טעיניו רואות, והוא אמרו: "טמוע בין אחיכם" מה טיעברו ביניהם מחדירים ומהחחוכחיות.

- 1. בטתי ווראות מפרט בעל אור החיים את המלה חמע בטתי טסקאותיו הנ"ל, מה הן?
- 2x) מה חקטיים טבפסוקנו חרצה ליטוב?
- 3) מה החבדל בין הגמרא חסובא בטאלה ג לבין בעל אור החיים (בחלק סני של פרוטו) במירוט מלה "בין"?
- 4. חסבר את חמוטג "ענוי תדין"?